

24 maja 1928 r.

F 411' 5/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 6664.

Kl. 72 e 2.

Anton Vangen
(Vestmarken, Norwegja).

Samowskazująca tarcza strzelnicza.

Zgłoszono 24 marca 1924 r.

Udzielono 28 grudnia 1926 r.

Pierwszeństwo: 26 marca 1923 r. (Norwegja).

Wynalazek niniejszy dotyczy samowskazującej tarczy strzelniczej, składającej się z szeregu pierścieni spółśrodkowych o różnej średnicy, urządzonych w ten sposób, iż każdy z nich może się odchyłać, niezależnie od pozostałych, we wszelkich kierunkach, wahając się około swego punktu środkowego.

Znane jest przenoszenie ruchu wahadłowego poszczególnych pierścieni w tarczach tego rodzaju, zapomocą umieszczonych poza temi pierścieniami krzyżaków, przyczem ruchy środków tych krzyżaków są wykorzystane do wprowadzenia w ruch wskaźników wartości poszczególnych pierścieni, wszystkie zaś pierścienie posiadają

wspólne wskaźniki, do wskazywania położenia punktu trafionego względem środka tarczy.

Wynalazek niniejszy stwarza tarczę takiego typu, aby wskaźniki i mechanizm je uruchamiający zajmowały na szerokość możliwie mało miejsca i były zabezpieczone od uszkodzeń częściami tarczy, znajdującymi się przed nimi. Jednocześnie wynalazek niniejszy umożliwia wyraźniejsze wskazywanie przy najmniejszym odchyleniu się poszczególnych wskaźników.

Załączony rysunek uwidocznia jedną z form wykonania wynalazku na fig. 1 w przekroju pionowym, na fig. 2—w widoku z góry,

na fig. 3—w przekroju według linii III—III na fig. 1, fig. 4 wyobraża widok szczegółowy wskaźnika i wreszcie fig. 5—widok krzyżaka.

Każdy z pierścieni 1 tarczy łączy się zapomocą czterech prętów 2 z krzyżakiem 3, osadzonym poza tarczą współśrodkowo do niej.

Tarcza najmniejsza (środek) nie posiada krzyżaka i nie może się odchylać, lecz jest zaopatrzona w przechodzący nawylot pręt osiowy 2.

Krzyżaki 3 służą do uruchomienia w sposób znany mechanizmu wprawiającego ze swej strony w ruch wskaźniki wartości, urządzonego w myśl wynalazku w sposób następujący:

Poza każdym krzyżakiem 3 osadza się poziomy wahający się wał 4 z ramieniem 5, opuszczonem ku dołowi i opierającym się wolnym końcem o wyskok 6 umieszczony pośrodku krzyżaka.

Na jednym z końców wahającego się wału 4 znajduje się wystające wtył ramię 7, którego koniec tylny (fig. 4 i 5) znajduje się pod końcem zewnętrznym ramienia 8 umocowanego wahadłowo na wale 9, równoległym do tarczy.

Na ramieniu 8 jest osadzony wskaźnik 10, zrównoważony po stronie przeciwnej wału 9 ciężarem 11. Najkorzystniej przyczepić ciężarek do ramienia 8 w ten sposób, aby mógł się on wahać w płaszczyźnie prostopadłej do wału 9.

Dla równoległego prowadzenia wskaźników 10, można je połączyć jeszcze z jednym ramieniem 12, wahającym się około osi 13, znajdującej się ponad wałem 9 i do niego równoległej, wskutek czego wytwarza się równoległobok przegubowy.

Skoro kula trafi w jeden z pierścieni 1 tarczy, ruch jej udziela się odpowiadającemu temu pierścieniowi krzyżakowi 6, stąd zaś zapomocą wyskoku środkowego 6 ramionom 4 — 7, wskutek czego ramię 8

wskaźnika, względnie równoległobok przegubowy 8 — 12 podniesie się do góry, jak to zaznaczono na fig. 4 linią kreskowaną. Koniec ramienia 8, dźwigający ciężarek 11, opada nadół, dzięki zaś wahadłowemu zawieszeniu na ramieniu 8 ciężarek zostaje wprawiony, jak to wskazano na rysunku, w ruch wahadłowy, wskutek czego wskaźnik wartości 10 przez krótki czas pozostaje w położeniu podniesionem, zanim ramię znów opadnie zpowrotem.

Wskaźniki boczne 11 (fig. 3) urządzone są w sposób podobny, wahając się również około osi, biegnących równolegle do osi tarczy.

Każdy ze wskaźników bocznych jest osadzony na wale 15, zaopatrzonym w ramię 16, które styka się swym końcem ze skośną powierzchnią 17 (jak to uwidoczniło na fig. 1 i 2) tarczy 18, opierającej się o zatrzymy, osadzone na prętach 2 wszystkich pierścieni tarczy.

Wobec tego wskaźniki boczne 14 wychylają się z tej strony tarczy, która została trafiona, niezależnie od trafionego pierścienia.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Samowskazująca tarcza strzelnicza, składająca się z kilku współśrodkowych niezależnie od siebie wahających się około swego punktu środkowego pierścieni, ruch wahadłowy których zapomocą przesuających się w kierunku podłużnym drążków udziela się krzyżakom, położonym poza tarczami, przyczem środkowe punkty tych krzyżaków powodują ruch wskaźników wartości, ruch zaś wskaźników punktów trafienia jest spowodowany przez wspomniane drążki, znamienna tem, że za każdym ze wspomnianych krzyżaków znajdują się biegnące poziomo w kierunku poprzecznym wały wahające się, których

ramiona skierowane ku dołowi przylegają do środka krzyżaków, ramiona zaś, skierowane poziomo ku tyłowi, są połączone z wahającymi się ramionami, na których są osadzone wskaźniki wartości.

2. Samowskazująca tarcza według zastrz. 1, znamienna tem, że ruch wahadło-

wy wskaźników wartości zachodzi w płaszczyźnie samych tarcz wskaźnikowych.

Anton V a n g e n.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

